

عنوان مقاله:

بررسی روش های تدریس دروس در مقطع ابتدایی

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 5، شماره 45 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

منیژه زال نژاد - کارشناسی روان شناسی بالینی

صدیقه منصور سمایی - کارشناس آموزش ابتدایی

خلاصه مقاله:

هدف اصلی امرآموزش ایجاد یادگیری در دانش آموزان است و این امر با عمل تدریس اتفاق می افتد. عمل تدریس سلسله فعالیت های مرتب، منظم، هدف دار و از پیش طراحی شده است؛ فعالیتی که هدفش ایجاد شرایط مطلوب یادگیری است. فعالیتی که به صورت تعامل و رفتار متقابل بین معلم و فراگیر جریان دارد یعنی ویژگی ها و رفتار معلم در فعالیت ها و اعمال شاگردان تاثیر می گذارد و بالعکس. از ویژگی ها و رفتارهای آنان متاثر می شود، این تاثیر ممکن است به صورت مستقل یا غیرمستقل به وقوع بپیوندد. به عبارت دیگر، تدریس عبارت است از تعامل یا رفتار متقابل معلم و شاگرد، براساس طراحی منظم و هدفدار معلم برای ایجاد تغییر در رفتار شاگرد. هدف از تدریس افزایش توانایی یادگیری است و تدریس خوب نتیجه اش خوب یادگرفتن است. دانش آموزانی خوب یاد می گیرند که راهبردهای خوب یادگرفتن وکسب آموزش و پرورش را درخود توسعه می دهند. الگوی تدریس به دانش آموزان کمک می کند که ذخایر این راهبردها در آنان توسعه یابد، این الگوها به رشد دانش آموزان به مثابه فردی با توانایی افزایش تفکر و رفتار عاقلانه و ساختن مهارت ها و تعهدات اجتماعی یاری می رساند، متاسفانه در مدارس موجود چندان توجهی به این اصل نمی شود. نظام های آموزشی و معلمان بیش از آنکه عمل کنند حرف می زنند آنان با روش های خشک قالبی، دیکته کردن کتاب های درسی و برنامه های فشرده خود، قدرت اندیشیدن را از شاگردان گرفته اند.

کلمات کلیدی:

آموزگار، تدریس، الگو.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1690183>

